

[BEBLIĆ *vb impf*

beblić a. beblać.

2 sg imp b(e)bli.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.

Mieszać, bełtać; agitando aquam, sonum vel bullas ciere Cn [o płynach]: wŕyp w nie [białki] bieluchney foli/ y nieco winá/ y zász miełzay/ á bebli aż pięknie biało będzie SienHerb 620 (Linde).

ZZie